

„SKOPANE” W KOSZU

Wojciech Gawroński

Zakład Medycyny Sportowej, Akademia Wychowania Fizycznego, Kraków

Czy można powiedzieć, że medycyna sportowa odniosła sukces? Wydawałoby się, że tak, bo „Skopane”, fatalne kwietniowe Rozporządzenie znalazło się w koszu, a w zamian weszło w życie, krótką „wakacyjną” ścieżką legislacyjną, nowe rozporządzenie! Według mojej skromnej opinii, mimo wszystko niestety nie jest lepsze, bo „zamieniono siekierkę na kijek” i co najgorsze spowodowało to brak merytorycznej wykładni Ministerstwa Zdrowia odnośnie zasad orzecznictwa w medycynie sportowej. Obowiązujące rozporządzenie zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwo Zdrowia jest nader lakoniczne i brzmi:

„ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 28 sierpnia 2009 r.

w sprawie trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz przez zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Orzeczenie lekarskie o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje się po przeprowadzeniu:

- 1) wstępnych badań lekarskich dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia, ubiegających się o wydanie tego orzeczenia;
- 2) okresowych badań lekarskich dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia, uprawiających określoną dyscyplinę sportu oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia;

- 3) kontrolnych badań lekarskich dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia, uprawiających określoną dyscyplinę sportu oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia, którzy podczas uprawiania określonych dyscyplin sportu doznali urazów, w tym urazu głowy, zmian przeciążeniowych, utraty przytomności lub porażki przez nokaut
- o których mowa w wykazach świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

§ 2.

1. Badania, o których mowa w § 1, przeprowadza lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej, a w odniesieniu do niepełnosprawnych badania te może także przeprowadzić lekarz specjalista w dziedzinie rehabilitacji medycznej.
2. W przypadku braku lekarza specjalisty w dziedzinie medycyny sportowej, badania, o których mowa w § 1, przeprowadza lekarz posiadający certyfikat nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.
3. Skierowanie na badania, o których mowa w § 1 pkt 1, wydaje lekarz podstawowej opieki zdrowotnej.
4. Orzeczenia lekarskie o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu i orzeczenia o niezdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz, który przeprowadził badania, o których mowa w § 1.

§ 3.

1. W przypadku wydania przez lekarza, o którym mowa w § 2 ust. 4, orzeczenia o niezdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu, ponowne

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 216, poz. 1607).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918 i Nr 118, poz. 989.

badania, o których mowa w § 1, w celu wydania ostatecznego orzeczenia, przeprowadza, na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie orzeczenia albo, w przypadku małoletniego – na wniosek jego przedstawiciela ustawowego, lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej w Centralnym Ośrodku Medycyny Sportowej w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się orzeczenie lekarskie o niezdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu oraz kopię dokumentacji medycznej dotyczącej przeprowadzonych badań.

§ 4

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2009 r. ³⁾

MINISTER ZDROWIA

W porozumieniu:
MINISTER SPORTU I TURYSTYKI⁴⁾

* * *

Natomiast „skopany” załącznik do poprzedniego rozporządzenia został rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29.08.2009 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej „wrzucony” do **kosz(yk)a**, czyli do załącznika do tegoż rozporządzenia, gdzie już jako **Wykaz świadczeń gwarantowanych w przypadku porad specjalistycznych oraz warunki ich realizacji** w pozycji 60 zamieszczono; **porada specjalistyczna – medycyna sportowa** i podano **warunki realizacji świadczeń**.

„Personel:

- określony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.).

Wypożyczenie w sprzęt i aparaturę medyczną w miejscu udzielania świadczeń lub w lokalizacji:

- elektrokardiograf,
- zestaw do badań antropometrycznych z oceną zawartości tłuszczu i wody.

Dostęp lub wykonanie w lokalizacji badań:

- laboratoryjnych,
- RTG,
- USG,
- elektroencefalograficznych,

- spirometrycznych z oceną przepływów i objętości,
- prób wysiłkowych (minimum cykloergometr).

Dostęp lub wykonanie w miejscu udzielania świadczeń lub w lokalizacji wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich, obejmujących:

badania ogólne, specjalistyczne i diagnostyczne w stosunku do dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia, w związku z orzekaniem o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Badania ogólne, specjalistyczne i diagnostyczne obejmują:

- pomiary antropometryczne,
- ogólne badanie lekarskie,
- test wysiłkowy,
- przegląd stomatologiczny,
- badanie elektrokardiograficzne,
- badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu, odczyn opadania krwinek czerwonych, morfologię krwi obwodowej z wzorem odsetkowym,
- konsultację laryngologiczną,
- konsultację okulistyczną,
- konsultację neurologiczną,
- badanie elektroencefalograficzne,
- oznaczenie stężenia glukozy w surowicy krwi,
- badanie radiologiczne odcinka szyjnego kręgosłupa,
- badanie radiologiczne odcinka lędźwiowego kręgosłupa,
- badanie spirometryczne.

Lekarz przeprowadzający badanie może zlecić dodatkowo wykonanie innych badań lub konsultacji, których potrzeba wykonania wynika z oceny stanu zdrowia świadczeniobiorcy, w tym badania serologicznego w celu wykluczenia zakażenia wirusami zapalenia wątroby typu B i C oraz nabytego niedoboru odporności, przez oznaczenie obecności antygenu HBs, przeciwciał HCV i przeciwciał HIV.

Konsultację neurologiczną i badanie elektroencefalograficzne przeprowadza się:

- co dwa lata – przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych u dzieci, młodzieży do 21. roku życia uprawiających boks, kick-boxing, dalekowschodnie sporty i sztuki walki oraz u zawodników tych dyscyplin pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

Oznaczenie stężenia glukozy w surowicy krwi przeprowadza się:

- co roku – przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych u dzieci, młodzieży do 21. roku życia uprawiających pływackie, sporty motorowe oraz u zawodników tych dyscyplin pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie zakresu koniecznych badań lekarskich, częstotliwości ich przeprowadzania oraz trybu

Badanie radiologiczne odcinka szyjnego kręgosłupa przeprowadza się:

- co dwa lata – przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych u dzieci, młodzieży do 21. roku życia uprawiających judo i zapasy oraz u zawodników tych dyscyplin pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

Badanie radiologiczne odcinka lędźwiowego kręgosłupa przeprowadza się:

- co dwa lata – przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych u dzieci, młodzieży do 21. roku życia uprawiających podnoszenie ciężarów oraz u zawodników tej dyscypliny pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

Badanie spirometryczne przeprowadza się:

- co roku – przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych u dzieci, młodzieży do 21. roku życia uprawiających plewnurkowanie oraz u zawodników tej dyscypliny pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

Wstępne badania lekarskie dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia, ubiegających się o wydanie orzeczenia do uprawiania określonej dyscypliny sportu, obejmują pomiary antropometryczne, ogólne badanie lekarskie, badanie ortopedyczne, próbę wysiłkową, przegląd stomatologiczny, badanie elektrokardiograficzne, badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu, odczyn opadania krwinek czerwonych, morfologię krwi obwodowej z wzorem odsetkowym, konsultację laryngologiczną, konsultację okulistyczną.

Okresowe badania lekarskie obejmują badania przeprowadzane:

- 1) co 6 miesięcy – w przypadku pomiarów antropometrycznych, ogólnego badania lekarskiego, badania ortopedycznego;
- 2) co roku – w przypadku testu wysiłkowego, przeglądu stomatologicznego, badania elektrokardiograficznego, badania ogólnego moczu z oceną mikroskopową osadu, odczynu opadania krwinek czerwonych, morfologii krwi obwodowej z wzorem odsetkowym;
- 3) co dwa lata – w przypadku konsultacji laryngologicznej i konsultacji okulistycznej.

Kontrolne badania lekarskie, obejmujące badania ogólne, specjalistyczne i diagnostyczne, w zależności od stanu zdrowia świadczeniobiorcy, wykonuje się u dzieci i młodzieży do ukończenia 21. roku życia, uprawiających określoną dyscyplinę sportu oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia, którzy podczas uprawiania określonych dyscyplin sportu doznali urazów, w tym urazów głowy, zmian przeciążeniowych, utraty przytomności lub porażki przez nokaut”.

* * *

I można by na tym przejść do porządku dziennego, bo Ministerstwo Zdrowia wraz z NFZ zrobiło co chciało ignorując kompetentne środowiska (między innymi PTMS i Konsultanta Krajowego w zakresie medycyny sportowej), ale gwoli prawdy zilustruje jak to się robi aby takie „gnioty przepchnąć”. Jestem pewny, że nie dotyczy to tylko medycyny sportowej ale dużej części świadczeń gwarantowanych z 64 porad specjalistycznych.

W swoich osobistych uwagach przesłanych w ramach konsultacji społecznych w dniu 10.08.2009 r. do Szanownej Pani Minister oraz ministerialnych Legislatorów, napisałem cytując tu z niezbędnymi skrótami:

„Chciałem przekazać parę uwag na temat projektu Rozporządzenia w sprawie trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia. Przede wszystkim chciałbym to wyrazić jako lekarz specjalista medycyny sportowej posiadający kontrakt z funduszem na porady w zakresie medycyny sportowej (od początku wejścia z życie w 2003r. obowiązku kontraktowania badań w zakresie medycyny sportowej przez NFZ) w poradniach „Medicina Sportiva Practica” w Nowym Sączu i Krakowie, która jest ośrodkiem akredytowanym przez Ministra Zdrowia do prowadzenia specjalizacji w zakresie medycyny sportowej.” (...) „Po analizie projektu i porównaniu delegacji ustawowych wynikających z Ustawy wydaje mi się, że w obecnym projekcie chodzi jedynie o „ucieczkę” od kosztów jakie powinien zgodnie z delegacją ponosić NFZ, jeśli chodzi o badania dzieci i młodzieży! Podobne wrażenie miałem już przy poprzednim rozporządzeniu z marca bieżącego roku, w którym były usunięte zapisy (ustalone podczas komisji uzgodnieniowej!) dotyczące koniecznych konsultacji, powodujące zmniejszenie obciążeń finansowych.

Tutaj pozwolę zamieścić przygotowane osobiście przeze mnie uwagi do poprzedniego projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 23.03.2009 r. w sprawie zakresu koniecznych badań lekarskich, częstotliwości ich przeprowadzania oraz trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21 roku życia oraz zawodników pomiędzy 21 a 23 rokiem życia, które mam nadzieję były wysłane przez uprzedni ZG PTMS do Państwa”; ... *(tu pomijam obszernie stanowisko Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej)*...

... „W kontekście kolejnego projektu zastanawia mnie fakt ponownego, tym razem całkowitego braku załącznika o zakresie badań. Ponoć, jak napisano w uzasadnieniu, mają to regulować stosowne akty prawne. Pytam jak to możliwe, że bez ich wejścia w życie (opracowania i skonsultowania!), mogło funk-

cjonować rozporządzenie, skoro już obowiązujące doprowadziło do nadinterpretacji urzędników NFZ oraz sporego zamieszania wśród lekarzy orzekających. Niestety czasem w patologicznych sytuacjach jest to wykorzystywane przez nieuczciwych lekarzy, co doświadczyłem jako osoba nadzorująca z ramienia PTMS certyfikowanie lekarzy. Przesłane w załączeniu końcowe moje uwagi z obszernego sprawozdania Komisji Legislacyjnej PTMS, powinny skłonić Państwa do dodania zapisu w Rozporządzeniu, że certyfikat nadaje PTMS przy współudziale konsultanta krajowego w zakresie medycyny sportowej. Zwiększy to nadzór prawny nad pojawiającą się patologią w tym zakresie.

Dlatego w kontekście tego projektu muszę wyrazić dużą dezaprobatę, przede wszystkim co do sposobu procedowania tego typu rozporządzenia. **Ciekawe jest to, że propozycja rozporządzenia z dnia 29 lipca, datowana pismem z dnia 3.08.09 pojawia się w niektórych podmiotach społecznych dopiero 10.08. 09 z terminem odpowiedzi 11 sierpień, co jest dodatkowo rozbieżne z tym co jest zamieszczone na stronie Ministerstwa Zdrowia, gdzie termin konsultacji upływa 10 sierpnia (sic!).** Czy okres urlopowy („sezon ogórkowy”) ma pomóc w przeprowadzeniu kolejnego nieudanego rozporządzenia?

Uważam, że jeśli projekt ten w obecnym kształcie wejdzie w życie, to nastąpi cofnięcie opieki sportowo-lekarskiej o kilka lat wstecz i doprowadzi to do „bałaganu” w orzecznictwie!

Poza wymienionymi uwagami w omawianym projekcie nie znalazły się bardzo istotne uregulowania, które były obecne w poprzednich wersjach obowiązujących Rozporządzeń. Ponadto w chwili uchylenia mocy prawnej rozporządzenia Ministra Zdrowia z marca 2009 r., powstanie szereg luk, które muszą przynieść wiele negatywnych następstw. Dodatkowo nasuwa się jeszcze kilka pytań?

- dlaczego z rozporządzenia nie wynika, że badania sportowo-lekarskie są obowiązkowe!
- dlaczego w projekcie Rozporządzenia nie dano wzoru zaświadczenia o zdolności do uprawiania sportu?
- dlaczego młodzi sportowcy „uczestniczące w treningach i zawodach sportowych” nie muszą posiadać zaświadczenia lekarskiego o dopuszczeniu do uprawiania określonej dyscypliny sportu?
- jeśli nie może tych kwestii regulować obecne rozporządzenie to zapytam, jakie to ureguje?

Na koniec: jakie to pozytywne skutki w zakresie opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą uprawiającą sport widzą Państwo jako projektodawcy nowego Rozporządzenia w kontekście wymienionych powyżej uchybień?”

Pismo przesłano do wiadomości:

1. Konsultant Krajowy Prof. Jerzy Smorawiński,

2. Członek Rady Oddziału Małopolskiego NFZ Marek Wójcik
3. Członek Rady NFZ Rudolf Borusiewicz,
4. Minister Sportu i Turystyki Mirosław Drzewiecki”

Tego, że odpowiedzi na te kwestie nie dostanę mogłem się spodziewać, ale miałem nadzieję na umieszczenie tych uwag, jak dotąd było to tradycją, na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia. Akurat w przypadku projektu tego rozporządzenia ich nie umieszczono! Dlaczego? Czy aby NIKT się na ten temat nie wypowiedział? nikt nie miał uwag? nic nie napisał? A może były nazbyt „twórcze” w niektórych fragmentach, takie jakie przedstawiono w niepublikowanym także piśmie z Ministerstwa Sportu, którego fragmenty cytuję:

„Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do przekazanego, w ramach uzgodnień międzyresortowych, projektu *rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia*, przekazanego pismem z dnia 3 sierpnia 2009 r. (sygn. MZ-MD-0212-146-3/WS/09), zgłaszam następujące uwagi:

- 1) proponuję nadać następujące brzmienie § 2 przedmiotowego rozporządzenia:
„§ 2. 1. Badania, o których mowa w § 1, **przeprowadza lekarz podstawowej opieki zdrowotnej**, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Badania, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, członków kadry narodowej, przeprowadza lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej, a w odniesieniu do członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych badania te może przeprowadzić lekarz specjalista w dziedzinie rehabilitacji medycznej. W przypadku braku lekarza specjalisty w dziedzinie medycyny sportowej, badania przeprowadza lekarz posiadający certyfikat nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.
3. Orzeczenia lekarskie o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny i orzeczenia o niezdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz, który przeprowadził badania, o których mowa w § 1.”:
- 2) w przypisie 3 po wyrazach „zdolności do” należy wpisać wyraz „uprawiania”;
- 3) w uzasadnieniu na str. 4 akapit 3 jest mowa o ustawie z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o cenach. Przedmiotowa ustawa jest z dnia 25 czerwca 2009 r.;
- 4) zgodnie z art. 27 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U.

Nr 155, poz. 1298 z późn. zm.), projekt powinien być skonsultowany przez projektodawcę z Polskim Komitetem Olimpijskim.

Z uwagi na zakres regulacji rozporządzenia zasadnym wydaje się również zasięgnięcie opinii Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej oraz Zarządu Głównego Szkolnego Związku Sportowego odnośnie przedstawionego Projektu:

4) przedmiotowy projekt rozporządzenia, z uwagi na fakt, iż nie reguluje zakresu koniecznych badań lekarskich oraz częstotliwości ich przeprowadzania w zakresie niezbędnym do wydania orzeczenia, powinien wejść w życie razem z aktem wykonawczym, wydanym na podstawie art. 31d ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.).

Propozycja brzmienia przepisu § 2 jest podyktowana realnymi możliwościami przeprowadzenia badań wstępnych i okresowych przez lekarzy „rodzinnych”, którzy działają bezpośrednio na „terenie” zamieszkałym przez osoby (głównie dzieci i młodzież) ubiegające się o otrzymanie orzeczenia lekarskiego o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu. Spowoduje to obniżenie kosztów przeprowadzenia badania i uciążliwości uzyskania takich orzeczeń bezpośrednio w miejscu zamieszkania. Wydaje się także, że zakres badań wstępnych i okresowych mogą przeprowadzać lekarze pierwszego kontaktu, którzy są najlepiej zorientowani w zakresie oceny stanu zdrowia społeczności lokalnej. Przyjęcie takich rozwiązań pozwoli przybliżyć problematykę podstawowej opieki lekarskiej w zakresie orzecznictwa sportowego wśród lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej. Natomiast przyjęcie rozwiązania zaproponowanego w przedmiotowym projekcie rozporządzenia spowoduje ograniczenie uczestnictwa (głównie dzieci i młodzieży) w aktywności fizycznej – sportowej wśród najuboższych i ze środowisk wiejskich.

Badania przez lekarzy specjalistów dotyczyłyby tylko grupy zawodników kadry narodowej (w 2009 r. – około 10.000 zawodników).

Zmiana zakresu upoważnienia, a co za tym idzie ograniczenie zakresu regulacji rozporządzenia, bez określenia zakresu obowiązujących badań i częstotliwości ich wykonania, może skutkować brakiem finansowania tych badań ze środków publicznych. Z uwagi na fakt, iż wykazy, zakres świadczeń gwarantowanych oraz warunki ich realizacji będą uregulowane innym aktem wykonawczym, zasadnym jest łączne rozpatrywanie tych rozporządzeń”.

I tu chwala za to, że nie uwzględniono tego pomysłu: „przybliżenie problematyki podstawowej opieki w zakresie orzecznictwa sportowo-lekarskiego lekarzom

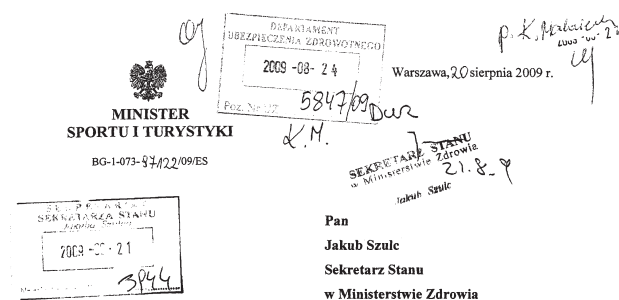
POZ”. A może tylko, postępując koniunkturalnie (i po kumotersku) nie chciano obciążać finansowo POZ i nazbyt przeciążać pracą lekarzy „pierwszego konfliktu”?

Natomiast przesłane równoległe stanowisko PTMS brzmiało:

„Zarząd Główny podtrzymuje zapis w rozporządzeniu o badaniach sportowo-lekarskich, przeprowadzanych wyłącznie przez lekarzy specjalistów w medycynie sportowej (specjalistów rehabilitacji w stosunku do osób niepełnosprawnych) oraz lekarzy posiadających certyfikat PTMS. W regulaminie uzyskiwania certyfikatów PTMS, zezwalających na orzecznictwo sportowo-lekarskie jest również lekarz rodzinny po odbytych szkoleniu w ramach ABC medycyny sportowej i tylko taka forma pozwala na orzecznictwo w medycynie sportowej przez lekarza rodzinnego”.

No i na koniec jeszcze jedna opinia Min. Sportu i Turystyki, tym razem bardziej wyważona merytorycznie, która jest dostępna na stronie Min. Zdrowia **w uwagach do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29.08.2009r w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej.**

Niestety kilka uwag tam zamieszczonych (skan poniżej) jest zbieżnych z moimi (sic) i zostały także zignorowane przez legislatorów Ministerstwa Zdrowia! Dlatego jestem pewien, że bez merytorycznego rozporządzenia nastąpi pogłębienie dalszej patologii, już nie tylko wśród nieuczciwych trenerów, działaczy i zawodników, ale także wśród lekarzy.

Stanowiony Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma Ministra Zdrowia (sygn. MZ-UZ-RP-0212-16424-5/KM/09) z dnia 11 sierpnia br., dotyczącego pakietu projektów rozporządzeń Ministra Zdrowia na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), uprzejmie informuję, iż zgłaszam następujące uwagi.

W obecnym stanie prawnym kwestie badań lekarskich zawodników, w tym zakres i częstotliwość ich wykonywania, reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie zakresu koniecznych badań lekarskich, częstotliwości ich przeprowadzania oraz trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz przez zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia (Dz. U. Nr 58, poz. 483).

W związku z ustawą z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o cenach (Dz. U. Nr 118, poz. 989), Ministerstwo Zdrowia przygotowało projekt rozporządzenia w sprawie trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia. Zakres regulacji rozporządzenia obejmuje tryb orzekania, nie reguluje natomiast zakresu badań i częstotliwości ich wykonywania. Jak podano w uzasadnieniu do projektu rozporządzenia wszystkie wykazy, zakresy świadczeń zdrowotnych gwarantowanych oraz warunki ich realizacji zostaną określone w innych aktach wykonawczych przygotowanych na podstawie art. 31 d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przygotowany na podstawie art. 31 d w/w ustawy jeden z projektów – rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki

specjalistycznej - odnosi się m.in. do badań lekarskich z zakresu medycyny sportowej. Jednakże projekt ten nie określa precyzyjnie zakresu badań a także częstotliwości ich przeprowadzania.

Mając na uwadze zakres upoważnienia, a także stanowisko Ministra Zdrowia, iż rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych będą określały zakresy świadczeń zdrowotnych i warunki ich realizacji, zasadnym wydaje się precyzyjne określenie w projekcie rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej zakresu badań niezbędnych do wydania orzeczenia o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu, a także określenie częstotliwości ich przeprowadzania.

Ponadto, w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej w pkt 60 - "Porada specjalistyczna w dziedzinie medycyny sportowej", podpunkt pierwszy dotyczący personelu należy uzupełnić w odniesieniu do osób niepełnosprawnych o wyraz "również". W związku z powyższym, proponuję nadać następujące brzmienie:

„Personel:

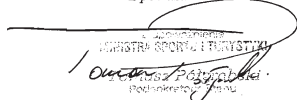
- lekarz specjalista medycyny sportowej, lekarz z certyfikatem Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej - maksymalnie 2 lata od daty wydania, a w odniesieniu do osób niepełnosprawnych również specjalista rehabilitacji medycznej”.

Zapis pkt 60 w proponowanym brzmieniu jest spójny z par. 2 ust. 1 projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie trybu orzekania o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia.

W przedłożonym projekcie rozporządzenia brak jest również zapisu o obligatoryjności badań niezbędnych do wydania orzeczenia umożliwiającego uprawianie określonych dyscyplin sportu, wynikającego z zapisów obowiązującego rozporządzenia (Dz. U. Nr 58 poz. 483).

Projekt powinien być także skonsultowany z Polskim Towarzystwem Medycyny Sportowej oraz z Krajowym Konsultantem ds. Medycyny Sportowej. Podobna konsultacja jest wskazana jeśli chodzi o projekty umieszczone w piśmie Ministra Zdrowia pod numerami 1, 3 i 5.

Z poważaniem

Patologię taką stwierdziłem podczas kontroli jako V-ce prezes PTMS, co wyraziłem w podsumowaniu sprawozdania z działalności **Komisji ds. Certyfikacji i Umiejętności** na Walne Zebranie Członków PTMS w Łodzi:

„W przypadku dalszej „bezsilności” PTMS i konsultantów wojewódzkich w egzekwowaniu rzetelności badań w zakresie medycyny sportowej **należy ZAPROPONOWAĆ** zniesienie obowiązku badań (np. wzorem amerykańskim: kto chce to się bada, a kto nie chce podpisuje sam, że ponosi wszelkie konsekwencje działalności sportowej) i pozostawić to związkom sportowym (co i tak jest fikcją np. w piłce nożnej), a resztę wyegzekwuje rozsądny rodzic, towarzystwo ubezpieczeniowe itp. Jednocześnie zmniejszylibyśmy koszty badań, na które i tak NFZ nie chce łożyć!?! Tym samym zwiększyłaby się dostępność dla tych co chcą się badać bezpłatnie.

Propozycja ta może wyeliminować „podziemie” podbijające zaświadczenia, książeczki itp. bez przeprowadzania odpowiednich badań lekarskich, ponieważ nie będzie zapotrzebowania na tego typu usługę wśród nieuczciwych lekarzy, działaczy i zawodników, dla których badanie to „wywiad i osłuchanie”. A w zasadzie jeśli chodzi o niektóre poradnie to wywiad składa się z jednego tylko pytania, które pozwolę sobie zacytować: „zdrowy?”.